

Skautský zpěvník

Veverská Bítýška

I

Amazonka

Hop Trop

G G4 G

G G4 G

1. Byly krásný naše plány,
Hmi Bmi Ami
byla jsi můj celej svět,
G G4 G
čas je vzal a nechal rány,
Ami D D4 D
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

D7

G

R: Nebe modrý zrcadlí se

E7

Ami

v řece, která všechno ví,

G G4 G

stejnou barvu jako měly

Ami

D D4 D

tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám, já si
přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,

Ami

G

pořád stejná, přísahám.

Batalion

Spirituál kvintet

Dmi F C Dmi F C Ami Dmi

*: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,

Dmi F C Dmi F C Ami Dmi

víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Dmi F C Dmi Ami

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,

Dmi C Dmi Ami Dmi

ostruhami do slabin koně pohání.

Dmi F C Dmi Ami

Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,

Dmi C Dmi Ami Dmi

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Dmi F C Dmi

R: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

F C Dmi Ami Dmi

zítra do Burgund, batalion zamíří.

Dmi F C Dmi

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

F C Dmi Ami Dmi

díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

*: Víno máš a markytánku ...

Bedna od whisky

Miky Rywola

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenápil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: tak kopni do tý bedny.

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

D A G D
1. Máš, má ovečko, dávno spát, i píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílejší pláště a v okně je mříž.

D A
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Blues folsomské věznice

Greenhorns

E

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

E7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

A

E

ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

H7

E

a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Teď vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
|: pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!" :|

Bubny zní

Robert Křest'an

Hmi D Hmi D

Ááá ááá ááá ááá

D

G

D

1. Z indiánský rezervace vidím dým k mrakům jít

G

D

E

A

jede bílá honorace rudejm život vylepšit

D

G

D

Vidí jenom smutný oči, z kterejch nože lítají

G

D

A

D

nikdo prstem neotočí, nikoho nevítají

D

R: A bubny zní - zní od hor k horám

G

D

bubny štěstí a nadějí

G

D

bubny snění - bubny díků

A

D

ty bubny mlčet nesmějí

2. Ptaj se tváře zamračený proč nám vzali od hor stín,
zbyly pláň unavený zlý jak keře ostružin.

Ptáme se vás bílý lidi, kde je našich ptáků zpěv,
proč už slunce neuvidí a proč zem tu kropí hněv

R:

3. Šli jsme jednou na úřady zkoušet prosit nanovo,
poslali nám kromě rady i sekaný olovo.

Divíte se bledý tváře, že k vám mluví mlčení,
rvěte listy kalendáře, moc jich pro vás už není

R:

4. Máte školy v každý díře máte zemi - máte moc,
vaše moudrost na papíře bude volat o pomoc.

Z indiánský rezervace slyším hlasy zděšený,
odjíždí už honorace a má hlavy svěšený

R:

Ááá ááá ááá ááá

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

- Dmi** **C** **Dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F **C** **Dmi**
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F **C** **Dmi** **Ami**
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
B **Ami** **B** **C** **Dmi (G)**
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!" **(G)**
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!" **(G)**
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Dobrú noc, má milá

lidové písně

Ami Dmi Ami E Ami

1. Dobrú noc, má milá, dobrú noc,

Ami Dmi Ami E Ami

nech ti je sám Pánboh na pomoc!

B G C Emi G7 C E

|: Dobrú noc, dobře spi,

Ami Dmi Ami E Ami

nech sa ti snívajú sladké sny. :|

2. Dobrú noc, má milá, dobrú noc,

nech je ti sám Pánboh na pomoc!

Dobrú noc, dobre spi,

nechsa ti snívajú o mne sny.

Dva havrani

Asonance

Dmi C Dmi

1. Když jsem se z pole vracela,

C Dmi

dva havrany jsem slyšela,

F C

jak jeden druhého se ptá:

Dmi C Dmi

[: kdo dneska večeri nám dá? :]

2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]

3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]

4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]

5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Fajn džob

Hop Trop

Dmi C Dmi
1. Moje briga má jméno "Ariel",
C Dmi
řekl kapitán, když mě zval,
F C
[: prej abych s ním jako lodník jel
Dmi C Dmi
a džob, co mi nabíd', bral. :]

2. Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli ňáký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :]

D G D
R: Celej den a celou noc
Hmi A D
stožár se pode mnou kejvá,
G D
chceš to znát - klidně pojď,
Hmi A D
ať víš taky, jaký to bejvá,
G D
žaludek stoupá vejš a vejš,
Hmi A D
na lodi všechno skřípá,
G D
do vočí tak jako mořská sůl
Hmi A D Dmi
vostrej vítr mi štípá.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
[: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn, :] že:

R:

Franky Dlouhán

Nedvědi

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 C F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 G F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 C F C
za čas odletěl, každý zapomněl.
 G F C

R: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
 G F C
po Státech toulal se jen sám,
 F C G
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
 F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
 F G C
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R:

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Hej Sokoli

Tomasz Padura, Karel „Stuart“ Černín

CAPO +3

Ami

1. Leť až tam, kde slunce sídlí,

E

napni síly, máchni křídly.

Ami

I když prudký vítr zebe,

E

F

G7

krásný je svět odsud z nebe.

C

R: Hej, hej, hej, sokoli,

G

G7

E

létáte přes, hory, lesy, pole, doly.

Ami

Zvou, zvou, zvou do výšin,

E

F

G7

bílá mračna už se blíží.

C

Hej, hej, hej, sokoli,

G

G7

E

létáte přes, hory, lesy, pole, doly.

Ami

Zvou, zvou, zvou do výšin,

E

Ami

E

Ami

bílá mračna zvou, zvou, zvou!

2. Vyraž výkřik, drápy trhni,

nepřítele z výšky svrhni.

Uvnitř tebe touha dřímá,

z dálky voní domovina...

R:

3. Ať si kolem bouře sténá!

Sestry, bratři z tvého hejna

po tvém boku vzhůru míří,

pryč od okovů a mříží.

R:

Hejkal

Wabi Daněk

kapo

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dmi Ami F E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,

Ami

utichá až u potoka pod strání,

Dmi Ami E Ami

jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami

Žhavý rudý oči a drápy krvavý,

F E

kosti chřestěj' v rytmu kastanět,

Dmi Ami Dmi Ami

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F E Ami

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

D7 G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C F C

jeho hej, hej, hejkání se nese,

F C F C

každej se strachy třese, k ohni nesese sedneme se,

F C G C E

neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,

ten může u nás přespát, až se zastaví, nevystřčí špičku
nosu ze dveří

a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví. Jenom kalný
oči a rysy ztrhané,

kalhoty si bude muset prát,

a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane, až koktavě
bude povídat, že:

F C G C

R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hejno vran

Wabi Ryvola

D

G

1. Když nad pasekou vzlétne hejno vran,

D

hejno vran, hejno vran,

G

je léta pel už dávno vyprodán,

A7

D

podzim se hlásí chladem jasných rán,

G

v tom ránu prochází se sám a sám,

A7

D (G D)

kdo městu dávno sbohem dal.

D

F#7

R: A tak se touláš trávou spálenou,

Hmi

nevíš, jak rozloučit se s létem,

G

díváš se na krajinu vzdálenou,

A7

D

kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R:

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

G A D

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

G A D

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

D

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

G A D

od rána po celý den zpívat si jen,

A D G A D

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:

nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,

ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

E A H E

pam pam pam ...

Ho ho Watanay

Žalman

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky, (perleti)
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá. (usíná)

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R: 2x

Hruška

Čechomor

D A D G A
Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená
D G A D A D
/: Pod ní se pase kůň vraný, pase ho má milá :/

Proč má milá dnes pásate z večera do rána
/: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :/

O já pojedu daleko přes vody hluboké
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal panny černoooké :/

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

- Am** **C**
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G **Am**
jako já, jó jako já,
Am **G**
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
Am **G** **Am G Am**
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- F** **Am** **G** **Am**
R: Ahoj, páru tam hoď, ať do pekla se dříve dohrabem,
G **Am G Am**
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků jako
já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku, ať se
na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo
zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil, ať se
na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď, ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já,
jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad, ať se
na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima
kluk, ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- G G# A**
R: Ahoj, páru tam hoď, ... + jo-ho-ho.

Chválím tě, Země má

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

D **G**
Chválím tě, země má, (chválím tě, země má)

D **A**
tvůj žár i mráz, (tvůj žár i mráz)

D **G**
tvá tráva zelená (tvá tráva zelená)

D A D
dál vábí nás. (dál vábí nás)

Máš závoj z oblaků (máš závoj z oblaků)
bílých, jak sníh (bílých, jak sníh)
hvězdo má, bárko zázraků (hvězdo má, bárko zázraků)
na nebesích. (na nebesích)

G **D**
R: Ať před mou planetou

G **A**
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám, dej ptákům pít,
prosím svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám (chválím tě, země má)
dej ptákům pít, (tvůj žár i mráz)
svou přízeň dej i nám, (tvá tráva zelená)
dej mír a klid. (dál vábí nás)

(Máš závoj z oblaků) (bílých, jak sníh) (má bárko zázraků)
(na nebesích.)

R: Ať před mou (ať před mou) planetou (planetou)
hvězdný prach (hvězdný prach) zametou.

Dej vláhu rostlinám, (dej vláhu rostlinám)
dej ptákům pít, (dej ptákům pít)
prosím svou přízeň dej i nám, (svou přízeň dej i nám)
dej mír a klid. (dej mír a klid)

D **G** **D A D**
svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Igelit

Jan Nedvěd

D **A**
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit,
G **D**
to kdyby přišel k ránu déšť.

Pod hlavou, boty, nůž,
A **D**
tátovou bundu šitou z maskáčů.

A
K ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj
G D
Hele, lidi svítá,

pak větvičky si nalámou
A **D**
na oheň aby uvařili čaj.

D **Hm** **A** **D** **G D**
Ref: A všichni se znaj, znaj, znaj a blázněj a zpívaj,
Hm **A** **D** **G** **D**
a po cestách dál, dál, dál hledaj normální svět.

2. Ukrytý v stínu lesa k večeru
znavený nohy skládaj,
kytara zpívá o tom,
jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí,
nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život
ti uplyne jako od ohýnků dým.

Ref:

D **A** **G** **D**
* Ukrytý v stínu lesa igelit, to kdyby přišel k ránu déšť...

Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

F Dmi E Ami

a nad ledem se voda objeví,

Dmi C

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

F Dmi E Ami

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

F C

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F C E

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Ami Dmi

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F E Ami

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,

pocit má vždy, jak zrodil by se sám,

jaro je lék na řeči, co nás nudí,

na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,

srdce těch pánů, co je jim vše fuk,

pak bych měl naději, že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

F E A

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7 **D** **G C G**

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Ami7 **D** **G G7**

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Ami7 **D** **G Emi**

mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami7 **D** **G D**

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,

Ami7 C7 **G D**

kde není už místa, prej něco se chystá,

G **Emi**

z ráje nablýskaných plesů,

Ami7 C7 **G**

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Jedeme za sluncem

Roháči z Lokte

E As A E
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
H7 E (H7)
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
E As
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
A E H7 E
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

E As
R: Jedeme za sluncem a holky mávaj',
A E H7
jedeme za sluncem o kousek blíž,
E E7 A
jedeme za sluncem, no to je nával,
H7 E
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"

2. Od pondělka do soboty neumí se smát průvodčí,
co léta říká: "Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas.

R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nej sme přece z marcipánu ani žádnéj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

H7 E

R: + nebo "ahoj!"

Jen tak dál - Světýlka

Vojta Kidák Tomáško

- D D/C# D/H A D**
1. Světýlka svíček a jedno jediný přání:
G D A D A D
jen tak dál, jen tak dál,
D/C# D/H A D
v pokoře písnička najednou hlavu nám sklání,
G D A D A D
jen tak dál, jen tak dál,
A D
ještě v nás zůstala víra a cit,
G D A
ještě se umíme za ruce vzít,
D A D
nezhasnou světýlka, když prostě nebudem chtít,
G D A D A D
jen tak dál, jen tak dál,
G D A D A D
jen tak dál, jen tak dál.
2. Vítr nám pohladil vlajku, a jak by chtěl říct:
jen tak dál, jen tak dál,
nevadí, málo je spánku, však zpívá se víc,
jen tak dál, jen tak dál,
s drátěnou košilí pěšáci jdou,
co letadlem do ráje nedolétnou,
řeknou si "ahoj" a určitě dají si tón,
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál.
3. Kdo bez řečí nabídnul celtu, když začalo lejt,
jen tak dál, jen tak dál,
ten lásku sel po lidech, a na to netřeba glejt,
jen tak dál, jen tak dál,
za Terezou do města bez okenic
vydal se Toulavej, co zbejvá víc,
tak, jak tu sedíme, zkusíme potichu říct:
jen tak dál, jen tak dál,
jen tak dál, jen tak dál ...

Jessie James

Am. lidová

1. **D** Jessie James chlapík byl hodně lidí vodpravil,
A7
vlaky přepadával rád,
D **G** **D**
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
A7 **D**
přál bych vám, abyste ho mohli znát.

G **D**
R: Jó Jessie ženu svou tady nechal ubohou
A7
a tři děcka říkám vám,
D **G** **D**
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
A7 **D**
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jessie sám se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jessie James sedí doma za stolem,
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách přiblíží se jako vrah
a on vám Jessie Jamese odpraví.

R:

Kláda

Hop Trop

Dmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,

F C Dmi

nikdy svého floka nepropil,

Dmi

vod lopaty měl vohnutý záda,

F C Dmi

paty od baráku jsem neodlepil,

C Dmi

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

F C Dmi

tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek' mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekýru jsme svoji každě doma měl,

a plány veliký, jak fajn budu se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

B F Gmi A Dmi

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!

B F Gmi A

S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě..

Kozel

Jaromír Nohavica

- G** **C**
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D **G**
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D **G**
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Louisiana

Hop Trop

Emi

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,

ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

Emi G D G D G D A Emi

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná loď,

Emi Hmi Emi

podepiš a s náma pojd', taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R:

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R:

Omnia vincit Amor

Klíč

F C Dmi Ami B C Dmi F C Dmi Ami B C Dmi

Dmi C Dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F

přisedl k nám a lokálem zní

Gmi Dmi C

pozdrav jak svaté přikázání:

Dmi C Dmi

omnia vincit Amor.

2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor."

F C Dmi

R: Zlaták pálí, nesleví nic,

F C F

šťěstí v lásce znamená víc,

Gmi F C A7

všechny pány ať vezme ďas!

Dmi C Dmi

Omnia vincit Amor.

3. "Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor."

R:

5. "Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: "Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska."

R:

6. "Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ..."

Panenka

Poutníci

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
D G D G
D A
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
G D G D
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
A D
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
D G D A G D A
G D G D A D
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Pod dubem, za dubem

písničky z pohádek

z pohádky Lotrando a Zubejda

Ami

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

E

Ami G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz fůru,

G

C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,

sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,

co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,

tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Pověste ho vejš

Michal Tučný

kapo

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:

4. = 1.

5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil, že
dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

6. = 1.

7. = 1.

Rána v trávě

Žalman

Kapo +3

Ami **G** **Ami** **G**

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,

Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**

že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.

Ami **G** **Ami** **G**

Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,

Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**

a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**

1. Poznal Moravěнку krásnou

Ami **G** **C**

a vínečko ze zlata,

G **F** **C**

v Čechách slávu muzikantů

Ami **Emi** **Ami**

umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku, musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

R:

+ [: před sebou sta sáhů :]

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C **F6** **F#6** **G6** **C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 **F#6** **G6** **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 **G7** **Ami** **Cdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 **F#6** **G6** **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6** **G6** **C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
F6 **G6** **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
to nekonečně dlouhý monotónní blues
F6 **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C **F6** **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
R: + nohama stíráš rosu na kolejích.

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C

Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami

F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G7

C

a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C

C7

F

R: Severní vítr je krutý,

C

G7

počítej, lásko má, s tím,

C

C7

F

k nohám Ti dám zlaté pruty

C

G7

C

nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem, už slyším je
výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větrí, že kopu svůj hrob a že
stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén a opustil
tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk a nad hrobem
polární zář.

C

C7

F

R: + k nohám Ti dám zlaté pruty

C

G7

C

nebo se vůbec nevrátím.

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami Emi H7 Emi Ami Emi H7 Emi

Lalalalalálala lalalalalálála

Emi

H7

Emi

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
H7 **Emi**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
H7 **Emi**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
H7 **Emi E7**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami

Emi

- R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 **Emi E7**
nechte mě příjemně snít,
Ami **Emi**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 **Emi**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Stánky

Jan Nedvěd

D G

1. U stánků na levnou krásu,

D Gmi

postávají a smějou se času,

D A7 D

s cigaretou a s holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

G A

R: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky

D Gmi

tak málo je, málo je lásky

D A7 D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu postávají

a ze slov a hlasů

poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R:

To ta Helpa

lidové písně

- Ami D Ami D Ami E7 Ami**
1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto
Ami D Ami D Ami E7 Ami
a v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto.
F G7 C G C E7
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Ami D Ami D Ami E7 Ami
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli
2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nėspravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
[: Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jedním, len za jedním, počešenie moje. :]

Junácká hymna

D G D
Junáci vzhůru, volá den,
Hm G A
luh květem kývá, orosen,
sluníčko blankytem pílí,
Em F#m A
před námi pouť vede k cíli.
D G D
Junáci vzhůru volá den,
G D G A D
junáci vzhůru volá den.

Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven buď připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven, buď připraven!

Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dmi C Dmi

který v drápech má ďábel sám,

C Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi C Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

R: Jen tři kříže z bílýho kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Faty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit: "Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský, snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R1: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
Dmi ... D
lodní deník a v něm, co jsem psal.

Zafúkané

Fleret

CAPO +3

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
Já idu přes kopce, přes údolí
C G C
Idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami
cestičky sněhem sú zafúkané

Ami C G C F C Fmaj7 E
R: Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeko je zafúkané.
Ami C G C F C E Ami
Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeko je zafúkané.

Emi A D G H7 Emi A D G H7 Emi

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané.

Zátoka

Greenhorns

1. V zátoce malý je celej den stín,
 C **F** **C**
 Ami **C**
dneska je tichá, já dobře vím,
 Ami **C**
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F **Fmi** **C**
za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na
oheň dal, i kdyby nocí
překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak
bych si přál, proč si mě
Hardy na práci vzal?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den
být, proč má tvůj tatík,
ach, tolika stád, tejden už
sháním a nemůžu spát

4. Zítřka se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zvedněte kotvy

Rangers - Plavci

D

1. Už vyplouvá loď John B., už vyplouvá loď John B.,

A A7

okamžik malý jen, než poplujem dál,

D D7

G Gm

nechte mě plout, tak nechte mě plout,

D

A

D

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,

vím, že cesta má konec už má,

tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,

sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,

okovy na ruce dal a pistole vzal

šerif John Stone, ó, šerif John Stone,

moji svobodu vzal šerif John Stone.

D

A

D

4.=1. + sil už málo mám, tak nechte mě plout ...

Večerka

Zapad den, slunce svit vymizel z údolí z temen hor,
odpočiň každý kdos boží tvor

V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí s hor, usíná boží tvor

Amazonka
Batalion
Bedna od whisky
Bláznova ukolébavka
Blues folsomské
věznice
Bubny zní
Čarodějnice z Amesbury
Dobrou noc, má milá
Dva havrani
Fajn džob
Franky Dlouhán
Hej Sokoli
Hejkal
Hejno vran
Hlídač krav
Ho ho Watanay
Hruška
Hudsonský šífy
Chválím tě, Země má
Igelit
Jarní tání
Jdem zpátky do lesů

Jedeme za sluncem
Jen tak dál - Světýlka
Jessie James
Kláda
Kometa
Kozel
Louisiana
Omnia vincit Amor
Panenka
Pod dubem, za dubem
Pověste ho vejš
Rána v trávě
Rosa na kolejích
Severní vítr
Slavíci z Madridu
Stánky
To ta Hejpa
Junácká hymna
Tři kříže
Zafúkané
Zátoka
Zvedněte kotvy
Večerka